

Toen baby Riley voor het eerst haar ogen opendeed, was daar Plezier. Plezier was een Emotie die in Riley's hoofd woonde. Ze werkte op het Hoofdkwartier, waar ze Riley hielp om blij te zijn.

Plezier zag hoe Riley's ouders naar hun pasgeboren dochtertje keken. "Ah, kijk nou toch. 'n Klein hoopje puur geluk."

Riley's fijne herinneringen werden bewaard in gouden bollen en Plezier zorgde ervoor dat ze d'r veel van had. Plezier hield van Riley. "Alleen Riley en ik voor altijd."

Maar ze bleef niet lang alleen met Riley. Drieëndertig seconden nadat Riley was geboren, kwam een andere Emotie naar boven... en die was heel anders dan Plezier.

“Ik ben Verdriet.”

Plezier vond Verdriet maar naar klinken. “Mag ik die - Ga 's opzij - Ik regel dit wel - Dank je.” Plezier zorgde ervoor dat Verdriet het bedieningspaneel zo min mogelijk kon gebruiken.

Al snel kwamen er meer Emoties in het Hoofdkwartier en ieder had zijn eigen taak.

Angst ging over de veiligheid. “Kijk uit! Oh!”
Als Riley iets gevaarlijks ontdekte, zoals een losse stekker of een grote hond, nam hij het systeem over. “Voorzich... voorzichtig hè! PAS OP! Oh, gaat goed. Gaat goed.”

De goeie smaak van Afkeer zorgde ervoor dat Riley geen 'vieze' dingen at. "Het is niet fijn gemalen, of in dobbelsteentjes. Ho even, jongens. 't Is broccoli!"

Woede kwam als er iets oneerlijk was. “Wacht. Zegt ie nou echt dat we geen toetje krijgen?!”

En Verdriet maakte Riley verdrietig. Plezier begreep dat andere Emoties belangrijk waren, maar waarom had Riley Verdriet nodig?

Riley's herinneringen werden allemaal bewaard in bollen van verschillende kleuren, die allemaal overeenkwamen met een Emotie. Plezier was trots dat de meeste herinneringen goudkleurig waren. "Alweer een perfecte dag!"

Maar toen Riley's ouders van Minnesota naar San Francisco verhuisden, werd alles anders.

Riley hield niet van verhuizen. Ze miste al haar vriendjes. In het Hoofdkwartier bleef Verdriet de gelukkige herinneringen van Riley's vorige thuis terughalen waardoor ze blauw werden! "Er is iets mis met me. Ik... ik ben denk ik overspannen."

Plezier probeerde Verdriet weg te houden. "Dit is de Cirkel van Verdriet. Jouw taak is zorgen dat al het verdriet in die Cirkel blijft."

De eerste dag op haar nieuwe school stelde Riley zich voor in de klas. “Maar alles is anders nu ik hier woon...” Terwijl ze aan haar oude thuis dacht, begon Riley te huilen waar iedereen bij was!

Toen werd voor de eerste keer een blauwe Kernherinnering gevormd! Kernherinneringen vormden Riley's persoonlijkheid door eilandjes met haar favoriete dingen in haar gedachten te maken, zoals Eerlijkheidseiland en Lolbroekeiland. De Persoonlijkheidseilanden maakten Riley zoals ze was. Riley's oorspronkelijke vijf Kernherinneringen waren allemaal vrolijk geel.

